

[Henrik Toft]

frem, så vi ikke fortsat skaber tvivl ude hos kommunerne om, hvorvidt de kan fortsætte med ordningen. Hvis vi skal have lige så gode tal frem fra dispensationskommunerne generelt, må vi jo nok have ordningerne til at køre de næste 5 år, for ellers får vi ikke noget reelt sammenligningsgrundlag. Det tror jeg vi kan blive enige om, i hvert fald når vi får det snakket ordentligt igennem, men det vil jo så vise sig, og jeg håber bestemt, at vi kan fjerne den usikkerhed, der har været i kommunerne vedrørende deres dispensationsmuligheder, sådan at vi også i de kommuner kan ofre kræfterne på den bedst mulige indsats.

Aase Olesen (RV):

Jeg har en enkelt kommentar til indenrigsministerens betragtning om, at man ikke kan antyde, at man ikke er bekendt med regeringens principielle holdning. Jeg ved ikke, om det var min tale, indenrigsministeren hentydede til, for så er det i hvert fald misforstået. Jeg sagde tværtimod, at vi var udmærket klar over, hvad der var socialdemokratiets og regeringens principielle holdning, og jeg beklagede i og for sig, at man ikke efterlevede den, idet min konklusion netop var, at så kunne vi jo have stemt den ned. Det, der er problemet her, er, at socialdemokratiet, som sidder i regering, har en holdning på dette område, som der ikke er flertal for i folketinget, og af ulyst til at blive stemt ned forsøger man at udskyde afgørelsen. Og hvem bliver sorteper i det spil? Ja, det gør kommunerne, som ikke kan planlægge. Når det drejer sig om besparelser, er det, som jeg sagde, ikke nogen besparelse at blive ved med at udskyde og udskyde ting. Planlægning og overvejelse koster som bekendt også penge.

Jeg vil bøje mig for det synspunkt, at man skal vente med at se beregningerne, til vi får dem sendt frem, men når nogle af os er mere end tvivlende med hensyn til værdien af de beregninger, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi ikke tror, at tallene er sammenlignelige, og beregningerne er måske ikke indsamlet på en sådan måde, at de nogen sinde kan blive sammenlignelige.

Jeg skal ikke afæske indenrigsministeren flere detailsvar, men det var rart, om vi kunne få svar på bare ét eneste af de spørgsmål, jeg har stillet her i dag, og som er helt afgørende for, om vi kan tage nogen som helst

gennemsnitsberegning alvorligt, nemlig spørgsmålet: er småbørnene regnet med i både klinikkommuner og dispensationskommuner? Det må være det, der er afgørende, for ellers hænger tallene slet ikke sammen. Jeg ville egentlig godt have, om vi lige kunne få et svar på det. Hvis vi får det, er det ikke sikkert, at vores bemærkninger ser helt så trekantede ud i referatet bagefter.

Jeg kan love indenrigsministeren, at vi har bedt om de retningslinjer, som sundhedsstyrelsen har udsendt til kommunerne, sådan at vi kan se dem efter i sømmene på det punkt.

Og så er der en bemærkning til hr. Egon Jensen, som sagde, at den, man elsker, tugter man. O.k., jeg tager fat. Hr. Egon Jensen sagde, at det er ikke det nære samfund, vi diskuterer. Ja men det er jo egentlig det sørgelige ved socialdemokraterne, for det er jo det nære samfund, vi diskuterer i dag og mange andre gange, når vi laver love. Det nære samfund er ikke sådan noget, vi har på dagsordenen én gang om året, eller når der er landsplanreddegørelsesdebat, og hvad ved jeg. Det er jo netop i alle disse mange lovgivningsanliggender, hvor vi kan komme til at smadre det, vi ellers kan vedtage kønne dagsordener om ved principdebatterne. Det er jo netop det nære samfund, vi diskuterer i dag.

Og så sagde hr. Egon Jensen, at han var helt overbevist om, at kvalitet og opfølgning er bedre i den offentlige tandpleje end i dispensationskommunerne. Jeg går ud fra, at det, vi skal til at se på i udvalget, bliver spørgsmålet om de sidste to år, for ellers er enhver sammenligning jo helt umulig. Og der er spørgsmålet om, hvad vi forstår ved opfølgning, og hvad vi vil tage som resultat af det. Og dér mener jeg, at tilslutningsprocenten, altså spørgsmålet om, hvor mange børn vi taber i systemet, må være afgørende. Kvaliteten, nemlig antallet af huller, udtrækninger og alt det dér, kan vi anstændigvis ikke forvente skal være lige så høj i dispensationskommunerne, der har kørt i to år efter de strenge regler, som i klinikkommunerne, der måske har en mangeårig kommunal tandklinikordning bag sig.

Og så vil jeg sige om det med de 179 medlemmer, der er enige, at det stod heller ikke i mit manuskript, det beder jeg om undskyldning for at jeg sagde, men jeg troede faktisk, at det gjaldt hr. Egon Jensen. Når jeg nævnte